

32003D0847

L 321/64

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

6.12.2003

DECYZJA RADY 2003/847/WSiSW
z dnia 27 listopada 2003 r.
dotycząca środków kontroli i sankcji karnych w odniesieniu do nowych syntetycznych narkotyków 2C-I,
2C-T-2, 2C-T-7 oraz TMA-2

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej,

uwzględniając Wspólne działanie Rady 97/396/WSiSW z dnia 16 czerwca 1997 r. dotyczące wymiany informacji, oceny ryzyka oraz kontroli nowych leków syntetycznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1,

uwzględniając inicjatywę Republiki Włoskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdania dotyczące oceny ryzyka dotyczące 2C-I (2,5-dimetoksy-4-jodofeniloetylotaminy), 2C-T-2 (2,5-dimetoksy-4-etylotiofeniloetyloamina), 2C-T-7 (2,5-dimetoksy-4-n)-propyloetiofeniloetyloaminy), TMA-2 (2,4,5-trimetoksyamfetaminy) zostały sporządzone na podstawie art. 4 ust. 3 wspólnego działania 97/396/WSiSW na posiedzeniu zwołanym pod auspicjami Komitetu Naukowego Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii.
- (2) 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 oraz TMA-2 są pochodnymi amfetaminy posiadającymi właściwości strukturalne feniloetoloaminy, które są powiązane z działaniem halucynogennym oraz pobudzającym. W odniesieniu do 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 oraz TMA-2 nie odnotowano we Wspólnocie śmiertelnych odurzeń oraz nie odnotowano odurzeń innych niż śmiertelne. Jednakże 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 oraz TMA-2 są narkotykami halucynogennymi, powodują potencjalne ryzyko wspólne dla substancji halucynogennych, takich jak 2C-B, DOB, TMA oraz DOM, już sklasyfikowanych w Harmonogramie I lub II do Konwencji Narodów Zjednoczonych o substancjach psychotropowych z 1971 r. Z tego względu nie może zostać wykluczone ryzyko ostrej lub przewlekłej toksyczności.
- (3) 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 oraz TMA-2 nie są obecnie wymienione w jakimkolwiek z Harmonogramów do Konwencji Narodów Zjednoczonych o substancjach psychotropowych z 1971 r.
- (4) Obecnie 2C-I i 2C-T-2 są kontrolowane na podstawie przepisów prawa krajowego dotyczącego narkotyków w

pięciu Państwach Członkowskich; 2C-T-7 oraz TMA-2 są kontrolowane w czterech Państwach Członkowskich.

- (5) 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 oraz TMA-2 nie mają żadnej wartości leczniczej lub wykorzystania przemysłowego.
- (6) 2C-I został zidentyfikowany w czterech Państwach Członkowskich; 2C-T-2 i 2C-T-7 został zidentyfikowany w sześciu Państwach Członkowskich; TMA-2 został zidentyfikowany w pięciu Państwach Członkowskich. Obecnie jedno Państwo Członkowskie zgłosiło jeden przypadek międzynarodowego handlu 2C-T-2 obejmujący dwa Państwa Członkowskie; nie odnotowano żadnego przypadku międzynarodowego handlu 2C-I, 2C-T-7 oraz TMA-2. Laboratoria zajmujące się produkcją 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 oraz TMA-2 wykryto w trzech Państwach Członkowskich. W jednym z tych Państw Członkowskich przechwycono dużą ilość pośrednich prekursorów 2C-H oraz dokumentację wskazującą na produkcję 2C-I. Główni chemiczni prekursorzy 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 oraz TMA-2 są dostępne w normalnym obrocie handlowym.
- (7) 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 oraz TMA-2 powinny zostać poddane przez Państwa Członkowskie środkom kontrolnym i sankcjom karnym, jak przewidziano na podstawie ich ustawodawstwa zgodnego ze zobowiązaniami wynikającymi z Konwencji Narodów Zjednoczonych o substancjach psychotropowych z 1971 r. w odniesieniu do substancji wymienionych w Harmonogramie I i II do Konwencji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki, zgodnie z ich prawem krajowym, poddając 2C-I (2,5-dimetoksy-4-jodofeniloetylotaminy), 2C-T-2 (2,5-dimetoksy-4-etylotiofeniloetyloaminy), 2C-T-7 (2,5-dimetoksy-4-n)-propyloetiofeniloetyloaminy) oraz TMA-2 (2,4,5-trimetoksyamfetaminy) działaniu środków kontrolnych i sankcji karnych, jak przewidziano w ustawodawstwie, zgodnie ze zobowiązaniami wynikającymi z Konwencji Narodów Zjednoczonych o substancjach psychotropowych z 1971 r. w odniesieniu do substancji wymienionych w Harmonogramie I i II do Konwencji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 25.6.1997, str. 1.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie, zgodnie z akapitem trzecim art. 5 ust. 1 wspólnego działania 97/396/WSiSW, podejmą środki określone w art. 1 w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym niniejsza decyzja staje się skuteczna.

W okresie sześciu miesięcy od dnia, w którym niniejsza decyzja staje się skuteczna, Państwa Członkowskie powiadomią Sekretariat Generalny Rady oraz Komisję o podjętych środkach.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 listopada 2003 r.

W imieniu Rady

R. CASTELLI

Przewodniczący
